

Stríðshamurin var funninn fram aftur

Føroyingar spældu væl í 20 minuttir og stríddust restina av tíðini. Hetta avmarkaði tapið, men fyrri fyrstu ferð í hesi HM undankappingini eydnaðist tað ikki við skerdum liði at skora mál

Føroyska landsliðið fór á flog úr Bratislava mikukvöldið, eftir at hava fingið heiðurligt úrslit móti Slovakia 3-0 í síðsta landsdystinum í ár var í hvussu so er uppreisin, tá sammett verður við stórtapið á Svangaskarði móti Jugoslavia fyrri góðum tveimum vikum síðani, og tað tænar spælarum til heiður, at teir fóru undir og fullførdu hesa uppgávuna við einum heilt ódrýsi hugburði, enn teir lögdu fyrri dagin, tá vit seinast sóu teir á Svangaskarði.

Fyrstu árin, tá Føroyar vóru í altjóða fótbólta, var slíkt úrslit metta at vera gott, men nú vit hava fleiri royndir, og ábendingar hava verið um, at okkara menn hava møguleikan at taka stig frá størru tjóðunum, so eru hvørki spælararnir ella viðhaldsfólkini nøgd við at tapa við trimum málum, serliga tá tað ikki eydnast okkara monnum at skjóta mál.

Vánaligar fyrirtreytir

Føroyska liðið var skert, at teir fóru til Slovakia, og teir vórðu nógv meiri skerdir, sum dysturin leið í Bratislava.

Royndin við Jan Dam sum aftasta manni og Óla Johannesen á forstopparanum saman við Andreasi F. Hansen eydnaðist stak væl, men tað sigur seg sjálvt, at tað órogevaði nógv, at liðformaðurin, sum hevði spælt sum ein brandur, noyddist at fara av vøllum gott korter út í 2. hálvleik. Pól Ennigarð stóð seg væl í sínum fyrstu roynd, men tað er nú einaferð týðningarmikið at hava nógvu royndirnar, sum Jan Dam hevur.

John Petersen hevur verið millum teir frægu í ár, og tað neit dygt, at hann longu í 1. hálvleik mátti gevast við snuddi í stórutá. Todi

Peter Dubovsky var profilur á slovakiska liðnum. Hann gjørdi fyrsta málið, var við í nógvum annars, og hevði millum annað frispark á samankomingina

Jónsson kom ikki inn aftur eftir steðgin, og tað var eisini smeitur, hóast tað sást í spælinum hjá einasta fulltíðar yrkisspælaranum, sum vit eiga, at hann hevði trupulleikar. Ferðin var ikki tann, sum hon onkuntíð hevur verið.

Gylta lutan

Í 20 minuttir spældi føroyska liðið væl. Ferðin var passalig, og fótbóltsspælið hjá okkara monnum var á hædd við tað hjá móttæðum monnum. Sjálvsálitið var stórt beinanvegin, teir tordu at varðveita, at bjóða av ein móti einum, og at brúka vallarbreiddina og dýpdina.

Okkara høvdu møguleikarnar, sum vóru hesa løtuna. Todi dróg væl í vinstri og legði tvørturum til leysan Jan Allan Müller, sum ikki var nóg neyvur, tá hann royndi at temja. Jan Allan Müller var akkurát ov stuttur, tá Allan Mørkøre kastaði langt inn, og tá Todi sendi flatt frispark úr høgru. Hesa seinnu ferðina var fyrsta greiða ábendingin um, at miðverjan og málverjin hjá heimaliðnum vóru at tosa við í deydóltsstæðunum, men tíverri megnaðu okkara ongantið at gera nýttu burtúr, hóast møguleikarnir vóru til tað.

Frá spæli til stríð

Tá slovakar skoraðu broyttist myndin fullkomuliga. Teir fingi sjálvsálitið, sum teir ikki høvdu havt, Peter Dubovsky var sonn marra fyrri okkara, og mest sum alt gekk fyrri seg á okkara hálvu. Slovakarnir royndu alt tað, sum skal roynast. Teir spældu skjótt eitt tvey, teir tømdu síðurnar og sendu høgar bóltar innfyri, teir sendu djúpar bóltar, teir royndu at snara persónligu móttæðumenninar av sær, og teir vóru sera vandamiklir, tá teir fyra ferðir fyrra umfarið og triggar ferðir seinna umfarið fingi frisparkini uttanfyri brotsteigin.

in, sum teir alla tíðina dyrgdu eftir.

Tað lá í luftini, at tað kundi skrædnast hjá okkara monnum, serliga eftir at heimaliðið bara tveir minuttir fyrri hvíldina økti. At tað eydnaðist at halda tapinum á 3-0 vóru tað fleiri orsøkir til.

Slovakiskur veikleikarnir

Ein orsøk var, at slovakarnir vóru ikki á hædd við t.d. jugoslavarnar. Á sama hátt sum á Svangaskarði sást, at teir hava ilt við at fáa úrtøku burtúr málsmøguleikunum. Peter Dubovsky skoraði eina ferð, men hann

brandi eisini upplagdar møguleikar, m.a. tá hann hevði sneitt fyra føroyingar av sær í brotsteiginum og sendi í stólpán. Seman hevði risa møguleika, eftir at Jens Martin hevði hálvbjargað, men sendi uppum, og so mugu vit staðfesta, at teir vóru ongar løvur í luft-rúminum, har Andreas, Óli og Julian í hvussu so er vóru teirra javnlíkar.

Føroysku styrkirnar

Okkara styrki lá í verjupartinum. Jens Martin var uppá tað besta, tá hann helt gullbrúðleyp við landsliðnum, og verjuparturin var framúr væl skipaður. Teir vistu, nær teir skuldu biða, og nær teir skuldu læypa á, teir høvdu rættar stöður, og teir bakkaðu hvønn annan framúr væl upp.

Sum 2. hálvleikur leið gekk tað mesta fyrri seg í og kring brotsteigin hjá Jens Martini. Men tað var merkisvert, hvussu væl okkara sloppu undan at koma í stöður, sum kundu havt brotsspørk ella frispørk við sær.

Møguleikarnir

Fyrri fyrstu ferð í hesi HM undankappingini fóru okkara av vøllum uttan at hava skorað. Tað var ikki tí, at teir ikki høvdu møguleikarnar, men meiri tí at teir ikki kendu sína vitjunartíð.

Seinna umfarið royndu okkara at brúka breiddina og at varðveita frammi á vøllum, men tað knípti heilt nógv. Týðuligt var, at orkan gekk undan, men alikavæl vóru fleiri stöður, har møguleiki var at gera mál. Tað spurdist ikki meiri burtúr enn onkrar forkølaðar royndir, men Úni, Jan Allan og serliga Julian iðra seg ivaleyst yvir, at teir ikki vóru meiri avgjördir.

Framtíðin

Nú er hetta landsdystarárið liðugt. Komandi ár eru aftur fimm dystir í HM undankappingin á skránni. Tann fyrsti er móti Malta á úti-vølli 30. apríl. Ta ferðina, og serliga tá Malta kemur á Svangaskarð 8. juni, verður okkara møguleiki at fáa stig.

Spurningurin er so, hvussu okkara menn vera fyrri tá. At teir krevja at haldast seg í vetrarform og leggja tíðliga til brots komandi ár er einki at ivast í.

Vit hava verið við í altjóða fótbólta fyrri at læra. Í ár taptu vit hvørja ferð, hóast tað var tætt við onkra ferðina, at vit fingi stig. Komandi ár eiga vit at fáa fyrstu stigini í HM undankapping!

jh